

uproduktive Formaal har jeg altid været Modstander af. Jeg er ikke ganske sikker paa, at jeg vilde have været saa glad for at stemme for Statslaanet, hvis jeg havde kunnet forudsætte, at nogle af disse Penge skulde bruges til ekstraordinære Forsvarsforanstaltninger.

Men det er ikke en Gang det værste. Som det høje Ting vil erindre, blev der den 12. Februar blandt forskellige Forslag forelagt et om de forberedte Stillinger, og ved Forelæggelsen blev det sagt, at Pengene dertil ikke skulde udredes af Statskassen, men af en særlig Fond, som hovedsagelig skulde tilvejebringes ved Salg af Kastelet. De forberedte Stillinger faldt, og den særlige Fond faldt ogsaa. Men nu skulde man tro, at Forslaget om, at Kastelet skulde sælges, blev staaende, men det er nu ogsaa gaaet. Det er jeg ikke saa tryk ved, jeg er meget betænkelig derved, ikke fordi jeg paa nogen Maade nærer Mistillid til den nuværende højtærede Forsvarsminister, jeg tror ikke, at han nogen Sinde vil fremkomme med Forslag om noget nyt i Retning af Landbefæstning og saa sige som saa: Vi have jo Penge nok; naar vi sælge Kastelet, kunne vi tilvejebringe dem uden at paalægge Vælgerne nogen yderligere Byrde. Den ærede foregaaende Taler, det 7de Medlem for 2den Kreds (Piper), mente, at naar vi fik til Anvendelse 9 Mill. Kr. ud over det foreslaaede Beløb, saa vilde det være godt, og det var vi i Stand til at opnaa ved Kastelets Salg. Jeg vil og kan ikke være med til at forberede en Situation, der kan indeholde den Mulighed, at en følgende Regering kan foreslaa noget, der indeholder noget nyt i Henseende til Københavns Landbefæstning, og sige som saa: Vi kræve ikke noget af Statskassen, vi kunne jo sælge Kastelet. Jeg er ikke sikker paa, hvad der saa vil ske. En Ting ved jeg for mit eget Vedkommende, at man kan trættes mere og mere ved en Kamp som den, vi have ført i mange, mange Aar. Jeg har selv haft Lyst til at bringe store Ofre for denne Sag for at faa Fred og Ro. Og skulle vi nu slaas i 12 Aar til — i alt Fald ved Folketingsvalgene —, kan man blive træt og sige: Lad os saa hellere slaa til, naar vi alligevel ikke skulle ud med Pengene dertil, men kunne faa dem ved at sælge Kastelet. Jeg siger ikke, at det sker saaledes, men at der vil blive gjort Forsøg i den Retning, nærer jeg ingen Tvivl om, og det ligger for ifølge faldne Udtalelser.

Det kan jeg ikke være med til, men vil tage Afstand fra.

Jeg er ikke glad ved den Stilling, jeg staar i i Dag, det er alvorlige Ting for mig, og jeg har haft mange mørke Timer i den Anledning. Jeg plejer at staa som Ordfører for mine Partifæller i det andet Ting, plejer at forsvare, hvad de have gjort, overfor Modstanderne her, og jeg regner mig det til Ære, at jeg til denne Dag i det hele taget har staaet som en trofast Partifælle. Det agter jeg for Resten ogsaa at gøre i Fremtiden, saa længe jeg har Sæde paa den danske Rigsdag. Men i denne Sag kan jeg ikke følge. Skulde jeg sige noget om min Gruppe her i Landstinget, er det dette, at jeg jo ogsaa plejer, naar jeg taler her, at tale som Ordfører for den. Det kan jeg ikke i Dag absolut sige. Jeg ved, der er Medlemmer i min Gruppe, der have anden Mening — hvor mange ved jeg ikke, det har jeg ikke og vil jeg ikke undersøge, det faa vi at vide den Dag, Afstemningen falder. Jeg har ikke agiteret for mit Standpunkt, hverken her eller der, ikke opfordret hverken den ene eller den anden til at følge mig. Det er blot min personlige Mening, jeg udtaler. Jeg henstiller, at enhver tager Stilling og stemmer efter sit Hjertes Indskydelse, naar Tiden kommer.

Jeg har saa blot det at tilføje, at jeg har ikke noget mod Lovforslagenes Overgang til anden Behandling, heller ikke imod, at Sagen gaar i Udvalg, men jeg forbeholder mig min Stilling ved tredje Behandling.

Frijs: Naar jeg har forlangt Ordet i denne Sag, er det ikke for at indlade mig paa en indgaaende Kritik af Lovforslaget — det vil det ærede Medlem (Reedtz-Thott), som for os har haft Sæde i Kommissionen, kunne gøre langt bedre end jeg —, men kun for at klargøre mine Meningsfællers og mit Syn paa det kapitale i denne Sag.

Jeg behøver ikke at sige til de Herrer, at hvis det havde staaet til os at frembringe og fremkomme med Forslag om en Ordning af vort Forsvarsvesen; havde det faaet en anden Form end den nuværende Forslag. Vi havde forlangt en længere Periode, før Landbefæstningen skulde nedlægges, vi havde forlangt en bedre Opretholdelse af den i Perioden, og vi havde forlangt en fuldt forsvarlig Bemanding af den i Perioden. Men selve Bestemmelsen om Nedlæggelsen kunde vi være gaaede